

havns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) syntes at fordrø, nemlig et lovfrevet Krav, men jeg forstaaer derved et almindeligt anerkjendt Krav. Jeg troer endvidere, at dette Krav, saaledes som det blev bemærket af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Nosenørn), ogsaa for en Deel vil tilhøre Thyen, idet jeg er enig med ham i, at en Jernbane fra Thyen med Dampfærge til Esbjerg vil og maa føre en stor Deel af Thyens Udsørsel over denne Havn. Jeg troer derfor, at naar vi her behandle Spørgsmaalet om en Esbjerghavn, saa er Taleren ikke om et vestfyhst Spørgsmaal, ikke om et reent localt Spørgsmaal, ikke engang om et Spørgsmaal for Thyland alene, men om et Spørgsmaal for en stor Deel af den danske Stat. Jeg ønsker derfor, at Regjeringen vil fastholde og gennemføre dette Forslag. Man taler her, naar Spørgsmaalet er om jydsk Jernbaner, om politiske Constellationer og Fremtidsforhold, der kunde gjøre, at Danmark ikke skulde være istand til at affsee Pengebeløbene til Jernbanernes Anlæg; men lader os ogsaa ved dette Spørgsmaal huske paa, at der kan komme Fremtidsforhold, som gjøre det dobbelt og atter dobbelt nødvendigt og gavnligt for Danmark at have Esbjerg Havn. I en Søkrig skulde Danmark med sin store Kyststrækning mod Nordspøen være blottet for enhver Havn! Vi have nu ikke en eneste Havn paa Vestkysten, efterat Aggercanal og Nymindegab ere tilsandede; men dersom der udbryder en Søkrig, vil Esbjerghavn kunne være af uvurdeerlig Nytte og Betydning for Danmark. Lader os erindre, hvad Havnen ved Tønning og tildeels Nheden ved Højer vare i den napoleonske Tid, hvilken Tilgang der var af Søfart, og hvilken Vigtighed disse to Havne havde for hele Danmark, ja, man kan gjerne sige for hele Norden, en stor Deel af Thyland derunder indbefattet. Der kan komme den Tid, da Danmark ved sin Neutralitet kan blive et Tilflugtssted for Nordspøens Handel, og denne Tid er maaffee ikke fjern. Lader os derfor vove en halv Million paa at staffe Danmark en Havn ved Nordspøen; lader os prøve paa, om det ikke skulde være muligt for os som en søfarende Nation at have et Tilflugtssted for fremmede Søfarende ved Nordspøen. Jeg troer derfor,

at en Udsættelse af dette Forslag vil vidne om Forsagthed, vil indeholde en Undladelse af at opfylde et Løfte om Danmarks materielle Udvikling, som strax efter Freden var Løsenet fra alle Sider, ogsaa fra den Side, hvortil det ærede Mindretal hørte. Jeg vil gjøre Mit til, at dette Løsen ikke skal være et tomt Mundsveir, og derfor vil jeg votere for, at vi faae en Havn paa Vestkysten af Thyland. Jeg troer, at det ingenlunde er nødvendigt, hvad det ærede Mindretal vil hævde, at denne Havn først skal være færdig efter Jernbanen. Dersom de politiske Forhold stillede sig saaledes, at denne Havn kunde blive et Tilflugtssted for Handelen paa Nordspøen og muligt paa Østerspøen, troer jeg, at det vilde være meget let at faae den Forestilling sat igjennem, at Jernbaneanlægget fra Bamdrup til Esbjerg maatte anticiperes og optages tidligere, end det ellers vil blive Tilfældet efter det Lovforslag, der har været til 2den Behandling. Strækningen fra Bamdrup til Esbjerg udgjør vel ikke mere end omtrent 6 eller 7 Meil, og et saadant Jernbaneanlæg kan udføres i temmelig kort Tid, naar det griebes an med Kraft. Hvis der alfsaa indtræder saadanne Forhold, som gjøre det ønskeligt eller hensigtsmæssigt at faae denne Jernbane anlagt tidligere, end den under sædvanlige Forhold vilde blive, saa er det nødvendigt at have Havnen først, thi den kan man ikke saa let fremstykke som et Jernbaneanlæg. Jeg vil derfor haabe, at Regjeringen vil blive istand til at fuldføre dette Havneanlæg saasnart som muligt, og jeg vil troe, at det ærede Mindretal ikke vil see sin Villie sat igjennem ved at faae dette Havneanlæg stndt ud i Tiden indtil begge Jernbaner, der skulle føre dertil, ere fuldførte.

Chr. Jensen: Jeg forstaaer ikke, paa hvilken Maade de ærede Herrer, der saa stærkt modsætte sig disse Foretagender, saavel Jernbaneanlægget i Thyland som Havneanlægget ved Esbjerg, agte at realisere deres national-liberale Ideer. Det forekommer mig, at det maatte være de ærede Herrer magtpaaliggende at bringe Thyland paa de samme Tanker, som de selv have, men ved at stille sig til disse Anlæg, der efter min Mening ere et overordentlig vigtigt